

Békéscsaba, 1885. szeptember 1. – Békéscsaba, 1957. július 26.

Agrárproletár családból származott. A négy polgári elvégzése után kőműves lett. 1903-ban belépett a Magyar Építőmunkások Országos Szövetségébe, 1905-ben pedig tagja lett a Magyarországi Szociáldemokrata Pártnak. 1919-ben a helyi direktórium tagja, emiatt a Tanácsköztársaság bukása után menekülni kényszerült, előbb Budapestre, majd külföldre. Hazatérését követően letartóztatták, vizsgálati fogság után rendőri felügyelet alá helyezték. Kezdeményezője a békéscsabai Munkásotthon Szövetkezetnek, amelynek igazgatósági tagja, 1934-ig elnöke volt. 1926-tól 1934-ig az MSZDP megyei titkára. 1925-ben bekerült a városi képviselő-testületbe, ahol a szociáldemokrata képviselőcsoportot vezette. Később tagja lett a megyei törvényhatósági bizottságnak is. Egyidejűleg a MÉMOSZ helyi elnöke s a szakszervezet országos vezetőségének tagja. Tisztázatlan okok miatt 1934-ben lemondott a pártban és a képviselő-testületben viselt tisztségeiről. 1944. december 17-étől szakszervezeti küldötként képviselő lett az Ideiglenes Nemzetgyűlésben. Belépett az MKP-ba, a békéscsabai pártszervezet egyik megalapítója volt, a vezetőségbe is bekerült. Néhány hónapig a Nemzeti Segélyt irányította. Az 1945-ben megalakult Munkás-Paraszt Szövetkezet cégvezetőjévé választották. A városi képviselő-testületben a kommunista frakciót vezette. Később mondvacsinált okokkal kizárták az MKP-ból, és csak 1956 után kapta vissza párttagságát.